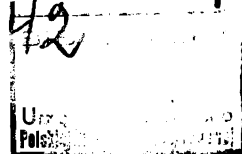

2
F 426 13/50
Warszawa, 1 grudnia 1934 r. 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20617.

Kl. 72 d, 17/06.

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk.

Zgłoszono 22 października 1932 r.

Udzielono 16 października 1934 r.

Pierwszeństwo: 24 grudnia 1931 r. (Czechosłowacja).

Przy ostrzeliwaniu baterji dział przez samoloty trudno jest normalnie ostrzeliwać samolot tem bardziej, że celowanie do samolotu, poruszającego się z wielką szybkością, jest utrudnione. Również działanie kartaczy jest niedostateczne.

Pocisk według wynalazku nadaje się dobrze do obrony baterji, ponieważ wybuch po upływie stosunkowo krótkiego czasu lotu i okrywa odłamkami stosunkowo wielką przestrzeń, dzięki czemu zwiększa się prawdopodobieństwo trafienia w samolot. Wynalazek polega na tem, iż skorupa pocisku jest nabita wkładkami, wybuchającymi lub zapalającymi się po wypadnię-

ciu z pocisku. Osiaga się w ten sposób zwiększenie technicznej i moralnej skuteczności ostrzeliwania.

Znane są pociski nabite wkładkami, które po zapaleniu się ładunku zostają wyrzucane z pocisku, zaopatrzonego w zapalnik. Wkładki te są wykonane z materiału zapalającego i posiadają kształt cylindra lub graniastosłupa. Nie nadają się one jednak do ostrzeliwania samolotów, ponieważ nie rozpadają się na kawałki, a więc prawdopodobieństwo trafienia jest nieznaczne, przy trafieniu zaś skuteczność ich jest mała z powodu ich małej długości.

Pocisk według niniejszego wynalazku

wad tych nie posiada, ponieważ jest nabitý wkładkami, wypełnionymi materiałem kruszącym lub zapalającym i umieszczone-
mi symetrycznie względem osi podłużnej pocisku tak, iż sięgają od zapalnika pocisku aż do jego dna, to znaczy do górnego końca ładunku wybuchowego.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu pocisk według wynalazku. Fig. 1 przedstawia pocisk działowy w przekroju podłużnym; fig. 2 — lotniczą bombę, a fig. 3 — pocisk według fig. 1 w przekroju poprzecznym.

W skorupie 1 pocisku, zaopatrzonego w zapalnik 2, jest umieszczona pewna ilość wydrążonych wkładek 3, napełnionych materiałem wybuchowym 4. Każda wkładka jest zaopatrzona w opóźniacz 5, połączony zarówno z ładunkiem 6, zapalany zapalnikiem 2, jako też ze spłonką 7. W dolnej części pocisku znajduje się ładunek wybuchowy 8, połączony rurką 9 z ładunkiem 6. Górny koniec ładunku 8 jest przykryty płytą 10, o którą opierają się bezpośrednio wkładki 3. Zapalnik 2 jest wkręcony w głowicę pocisku.

Jak to jest widoczne z fig. 3, wkładki 3 posiadają taki kształt, iż po ich umieszczeniu w pocisku boczne powierzchnie wkładek przecinają się ze sobą wzdłuż podłużnej osi pocisku. Zewnętrzne powierzchnie wkładek tworzą przytem cylinder, przylegający do wewnętrznej powierzchni skorupy 1. Wewnętrzne końce wkładek są odcięte, tworząc gniazdo dla rurki 9.

Na fig. 2 jest przedstawiona bomba lotnicza. Liczbą 1 oznaczono skorupę bomby, liczbą 2 — zapalnik, liczbą 3 — wkładki, liczbą 4 — ich ładunek wybuchowy, liczbą 5 — opóźniacz, a liczbą 7 — spłonkę. Ładunek wybuchowy 12 jest umieszczony w górnej części bomby i połączony z opóźniaczem 5 zapomocą otworów w płycie 13. Na dnie bomby, przymocowanem do skorupy zapomocą trzpieni 14, są osadzone brzechwy. Po wybuchu ładunku 12 trzpienie 14 zostają przecięte dzięki działaniu gazów na

płytę 13, wskutek czego dno odpada, a wkładki zostają wyrzucone nazewnątrz.

Przy wykonaniu według fig. 2 ładunek 12 jest tak umieszczony, iż wkładki zostają wyrzucane w kierunku przeciwnym do kierunku lotu pocisku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk działowy do ostrzeliwania samolotów, bomba lotnicza lub podobny pocisk, nabitý wkładkami wybuchającymi lub zapalającymi, które po zapaleniu ich zapalnikiem zostają wyrzucone z pocisku zapomocą ładunku wybuchowego, znamien-ny tem, że wydrążone wkładki, wypełnio-
ne materiałem wybuchowym lub zapalają-
cym i umieszczone symetrycznie względem osi podłużnej pocisku, posiadają taką dłu-
gość, iż sięgają od zapalnika aż do dna po-
cisku lub do płyty, przykrywającej jego
ładunek wybuchowy.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamien-ny tem, że wkładki posiadają taki kształt, iż po umieszczeniu w pocisku ich boczne po-
wierzchnie przecinają się ze sobą wzdłuż
osi pocisku, a ich powierzchnie zewnętrzne
odpowiadają wewnętrznej powierzchni sko-
rupy.

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, zna-
mien-ny tem, że każda wkładka posiada
spłonkę, połączoną z zapalnikiem pocisku
zapomocą opóźniacza, z których każdy pali
się przez różny okres czasu, dzięki czemu
wkładki po wyrzuceniu działają jedna po
drugiej w pewnych odstępach czasu.

4. Pocisk według zastrz. 1 — 4, zna-
mien-ny tem, że jego ładunek wybuchowy
jest tak umieszczony, iż wkładki zostają
wyrzucane w kierunku przeciwnym do kie-
runku lotu pocisku.

Akciová společnost
dřive Škodovy závody v Plzni.

Bohdan Pantoflíček.

Zastępca: Inž. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

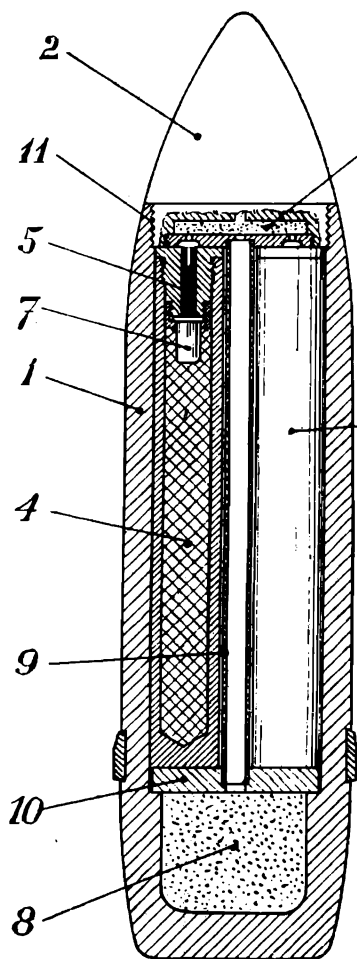

Fig. 2.

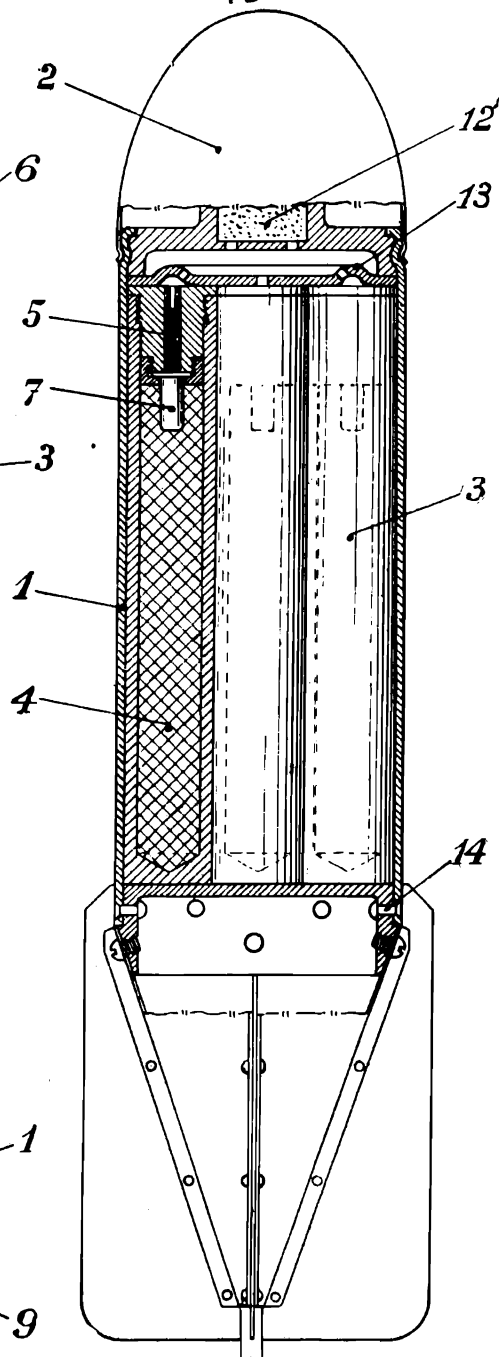

Fig. 3.

